

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Landradae Virginis ex ea quam Theodoricus Abbas conscripsit.
Floruit tempore Clodouei 3. Francorum Regis, cui & Sanguine iu[n]cta fuit.
Sedente Martino Papa, qui claruit (vt patet 8. Tom. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

*Hæc Baron.
in Notat.*

*Martyr. Ro.
ex Democha-
ris lib. de Sa-
crificio Misse*

uit ille, quem nullum secretū latet, Iesus Chri-
stus viuorum & mortuorum Iudex; Veneranda
porrò SS. Martyrum corpora, per S. Burchardū
Episcopum eleuata sunt, & in basilica à se ere-
cta recondita; Idemq; à Romano Pontifice im-
petrauit, vt iisdem sanctis, honor martyribus
debitus deferretur. In eius templi crypta, hi
versus fuere scripti, iisdemq; hætenus ibidem
leguntur.

Hi sunt, Herbipolis, qui te docuere magistri;

Qua verum coleres religione Deum.

Impia quos tandem iussit Geilana necari;

Celauitq; sub hunc corpora cæsa locum.

Ne turpi sinè laude situ defossa iacerent,

Corpora Burchardus sub monumenta locat.

Vide Ioan.

*Molan. In In-
diculo SS.*

Belgij.

VITA S. LANDRADAE VIRGINIS

*ex ea quam Theodoricus Abbas conscripsit. Flo-
ruit tempore Clodouei 2. Francorum Regis, cui
& Sanguine iuncta fuit. Sedente Martino Papa,
qui claruit (vt patet 8. Tom. Annal. C. Baronij)
Anno Domini 649. &c.*

8. Iulij.

*Landradæ
genus clarū.*

VIRGO Landrada inclita Francorum stir-
pe, quam Maioris domus appellant, pro-
genita, suis ipsa meritis totam familiam
egregiè nobilitauit ornauitq;. Vnica parentibus
tanto illis charior fuit, quanto in illa abinde à
pueritia, maiora prudentiæ & virtutis indicia
lucebant. Postquàm exactis pueritię annis parē-
tes eam nuptui tradere vellent, illa tanta apud
eos grauitate perorauit, vt ipsos penè parentes
de

de continentia & libello repudij admonuerit. *Respuat nup-
tias.*
Ab hinc spretis omnibus, & vnus cellulae clau-
sa angustijs, paradisi fruebatur latitudine; eodē
solo orās & recubās, sicco pane & aqua prouo-
cans magis quā restringens esuriem. *Includitur
& viuit sat-
tissime.*

Martinus eo tempore Romæ, Remaclus Tra-
iecti verbo & opere in sacerdotali cura peruigi-
labant; Trudo in Hasbania prima pietatis tyro-
cinia exercebat. Horum accensa virtutibus, per
momenta aut patriam deferere, aut eremum in-
uolare desiderabat. Et sanè Paulos & Antonios
semper habēs prae oculis, sola & incomitata pe-
nē inuaserat solitudinē, si non aut ætas, aut quos
pascebat pauperum cura pedem eius tenuissent.

Quorum enim cellas non intrauit, quorum pe-
des ipsa non lauit? Mira intentio, & difficilis in
hoc tali sexu fortitudo. Forma supra hominem
augustiore, & reliquis omnibus quadā maiesta-
te decoris excellentibus ornatum suum ipsa re-
prehendere, & vili aliquo palliolo totum cor-
pus suum obtegere; vt qui eā vidisset, non ipsam
sed vltimam crederet ancillarum. Ocium labo-
re castigabat manuum; vigilijs dedita vltra hu-
manum modum. *Liberalitas
in pauperes.*

Verūtamē quamuis omnia iam pro Christo
reliquerat, totum in frustrā reputans, si nō seip-
sam quoq; abneget & relinquat, rursus noua de
eremo consilia agitare; ac tādē expansis omni-
bus nauigij sui velis, inuitis parētibus, reclama-
te familia, saltū, quē ab inhabitantium bellua-
rum feritate, Belluam vocant, inuadit, erectoq; *Petit deser-
tum locum.*
propria manu breui tugurio, ingreditur, & pug-
natura cum diabolo, nescio quæ diuiniora & vl-
tra hominem pugnae genera aggreditur. Gloria-
batur

3 Reg. 17

Matth. 3.

Iob. 30.

*Perpetuò ab-
stinet à car-
nibus.**Pastor porco-
rum visionē
suam Virgini
reuelat.**Crux ad eam
celitus de-
fertur.*

batur contubernalem se factam Elię & Ioannis, quorum alterum corui, alterū mel syluestre & locusta pauperunt. Vrforum & aprorum, ceterorumq; id genus cohabitationes, tanta securitate ridebat, vt putares illū illud Iob dicere; Frater fui draconum, & socius struthionum. Habebat tamen & curam pascendi gregis, non vt esu carniū, cuius ab adolescentia nūquā vel tenuis gustum attigerat, delectaretur, sed peregrinis & hospitio receptis vt solatiaretur.

Puer officialis in pascendo pecore dum occupatur, irruentibus tenebris, ingruente nocte dū per auiā porcos prosequitur, sano quodam errore in densam veprium sylvam impegit. Ibi dum peruigil non sine horrore medias noctis agit excubias, super hunc locum cælicum inprimis vidit lumen, postea cum lumine cantum exaudire angelicum. Stupebat seipsum, & quid rei portenderet maiestas, tremulis motib⁹ expectabat. Ab lata visione, die reddita, miraculum ad virginē reportat. Illa nihil mōta, vtpotē quæ angelorū soleret frequētibus vti colloquijs, accersit presbyterum, nomine Sigemarū; cumq; illo locum adit. Ibi solo recubans, nescio quæ mystica diuinis auribus immurmurabat, cum ecce voces angelicæ solita dulcedine præsētius insonuere. Ex hinc cum nulla non die eundem locū reuiferet, debitaq; illic orationū munia persolueret, quadam nocte subitō patefactis cælis, comitante lumine, mirifici operis Crux delabitur & Landradæ, quæ iam mūdo crucifixa erat, velut pro munere super contiguum lapidem deponitur. Durant adhuc non languidæ fidei certa monumenta. Sicut enim mollis cera impressam sigilli imaginem

ginem recipit, & repræsentat, ita durissimus lapis adhuc nobis eiusdem Crucis totā impressiōnem integrè demonstrat. Vox interim administratorij spiritūs audita est; Accipe Landrada hoc ab immortalī sponso charitatis pignus; ipse tibi Crucis mittit sponsalia, qui in Cruce moriens, restauravit omnia.

Virgo Dei tali gauisā munere, sexūs & ætatis oblita, proprijs manibus negocium, quod non poterat, aggreditur: Vepres & spinas extirpare; humum farrire; ecclesiā in honore Virginis matris moliri; Deniq; lapides effodere, & comportare; lineam ducere; fundamenta iacere; & in loco sibi destinatæ Crucis, proprijs manibus altare, quod adhuc perdurat, collocare. Adfuit indefessæ laboratrici suæ manus omnipotētis, vique ad consummationē perfecti operis. Tūc verò Lambertum Episcopum, postea Christi martyrem, euocat, & nouæ Ecclesiæ consecrationē cum reliquiarū impositione ex voto impetrat. Exhinc iam crescente religione, & diffuso vnguentorum Christi odore, populus Dei spreta eremi austeritate, vehit ad plātaria conuolabāt paradisi. Virgines ad centesimum, viduæ ad sexagesimum quotidie colligebantur fructum.

Hac tali virginum militia, breui locus adeo adoleuit, vt nō ampliūs, à belluis Bellua, sed Belysia, id est, benè Elysia, vocari coepit. Siue enim nemorosam iucunditatem, siue fluminum aut fontium irriguam spectes vbertatem, apum quoq; & mellis ceream suauitatē, addita incolarum Christiana religione: parum est quod dubites de Elysia beatitudine. Tanti igitur dux femina facti, in cuius ore pallor ex ieiunijs, elemosy-

*Signa Crucis
in lapide manent.*

*Suis manibus
templi
structuram
molitur.*

*Multe ad eā
& Virgines,
& Viduæ
confluunt.
Quæ prius
Bellua, nunc
Belysia dicitur.*

mosyna in pauperes, constantia in aduersis, modestia in prosperis, iuge obsequiū ergā omnes, & sermo sale cōditus, Christi ancillas ad omnē virtutis perfectionē mirē accendebāt, post longā carnis & spiritūs luctā, in lectum ægritudinis incidit; in quo ipsum, quodcūq; illud esset, fœnum & stipulam, & similia, quæ liberum exitū impedire solent, iugi doloris igne decoquebat.

Migrat in celum.

Tandem cum nihil de assiduo precandi studio remitteret, medullitus depasta, carne & sāguine exhausta, ē corporis vinculis ad cēlos migravit. Vocauerat quidem illa Lambertum antistitem, ut vltimum illam vitæ actum suis sermonibus & diuinis sacramentis muniret, sed dum ille eundo ingruentibus tenebris lassos artus humi deponit, virgo iam vitæ munere sanctissime perfuncta, venerabili quadam maiestate semiuigilanti apparuit, monuitque, ut in loco quem Crucis fulgore designatum videbat, ossa tumularet.

Landrada in visione S. Lamberto apparet, & indicat ei sepulture sue locum.

Lambertus incunda illa virginis demonstratione gauisus, festinato & præter vires cursu Belysiam delatus, visionis exponit seriem; locum sepulture designat; virginis eam voluntatem esse sanctē cōfirmat. At mox vniuersi necdum perorantem clamore tumultuario impediunt, impugnantq; & nequicquā obtestante antistite, in Ecclesia corpus virginis sepeliunt. Nihilominus Lambertus pristinam sollicitudinem conseruat, indictoque sibi ipsi ieiunio, preces multiplicat, ac triduo demum exacto pro concione declamat, ut Dei voluntatem clariū, inspecta virginis tumba, explorent. Acclamatur ab omnibus, pedibus eunt in sententiam; & aperta tum-

Sepelitur ad votum populi in Ecclesia.

tumba, nō modo corpus, sed neq; ipse reperitur corporis locus. Expallent tacito murmure ceteri; solus antistes in Dei benignitate exultans, filiosq; paternē demulcens, populum VVinters-houum secum abducit, ibidemq; suæ visionis & ostensæ Crucis relegens vestigia: effossa humo, virginis glebam cum ipso sarcophago transfue-ctam demonstrat, eo ordine, ac decenti reueren-tia locatam, vt angelorum haud dubiē ministe-rio id factum esse cuncti acclamarēt. Post huius angelicæ sepulturæ iudicium, tanta se illic vber-tate diffudit cæleste beneficium, vt vix vsquam copiosius effluerit diuini muneris stillicidiū.

*Corpus eius
translatum
per angelos.*

*Ad tumultum
eius crebra
miracula.*

VITA ET MARTYRIUM S. CYRILLI *In Notat.*
Episcopi, ex ea quæ optima fide, teste Baronio, a- *Marty. Rom.*
pud Surium habetur quo tempore passus est, pa-
tet infra.

S. Cyrillus, cuius fides apud Deum probatissi- *9. Iulij.*
ma est, ab ipsis pueritiæ annis aded pietatis *Adhuc puer*
delectabatur operibus, vt, vbicunq; pium aliquē *præclara de*
fidelium cœtum conuenisse nouerat, ad eum, *se dat exem-*
relictis parentibus, continuò migraret. Cùm au- *pla.*
tem hoc modo & fidei & pietatis studijs egre- *Fit Episco-*
giè imbutus, ad ætatem legitimam peruenisset, *pus.*
mox antistitis honore decoratus, in eo munere *Comprahen-*
annos quinquaginta, summa cum opinione san- *ditur à Duce*
ctitatis perseuerauit. Iamque deuexa ætate vir *Lucio & flā-*
(annum enim quartum & octogesimum agebat) *mis dānatur.*
à Lucio Duce comprehensus, dijs sacrificare *impurus*
iussus est. Sed vir beatissimus, qui multos ab *impurus*
errore reuocauerat, os Ducis diuinis scri-
pturis, populo Christiano ob idipsum mi-
rifice exultante, ita compressit, vt homo